

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα.....ἐτησίᾳ φρ. 12
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι..... " " 14
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημ. γραφεῖα " " 20
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει.... " " 16

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει
8 στίχους.....λεπ. 20
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπήν.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

[Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 984].

Πόσα παραδείγματα καθ' ἑκάστην δὲν ἔρχονται εἰς ἐπιμαρτυρίαν τῶν λεγομένων μας!

Εἰς τε τὴν ἰατρικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἰατρικὰς ἐταιρίας πλείσται ἔγειναν καὶ γίνονται ἀνακοινώσεις χρονίων δηλητηριάσεων, ὀφειλομένων εἰς τὴν χρῆσιν κοσμητικῶν ἐπιβλαβῶν.

Πρὸ τινων μόλις ἐτῶν ὁ περιώνυμος Gubler ἀνεκοίνωσε τοιαῦτα λυπηρὰ γεγονότα καὶ, ἵνα μὴ ἀπομακρυνθῶμεν πολὺ τῆς ἐποχῆς μας, μόλις ἔτι πρὸ τινων μηνῶν ὁ καθηγητὴς τῆς ἐν Δίλλῃ τῆς Γαλλίας ἰατρικῆς Σχολῆς κ. Augier ἐδημοσίευσε τὸ ἐξῆς γεγονός, ὅπερ παρατιθέμεθα ἐνταῦθα αὐτολεξεῖ:

«Γυνή τις, 62 ἐτῶν, ἤρξατο νὰ παρουσιάσῃ φαινόμενα ἀδυναμίας τῶν χειρῶν, ἀρξαμένης πρὸ ἑνὸς ἔτους ἐκ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων καὶ προχωρούσης πρὸς τοὺς ὤμους. Πλείσται θεραπείαι γίνοντο ἀνευ ἀποτελέσματος ἢ ἐντελῆς ἀδυναμία καὶ ἀσθένεια τῶν μελῶν ἤρξατο ἤδη ν' ἀναφαίνεται, ὅτε ὁ ἰατρὸς ἐπέτεκεν περὶ παραλύσεως ἐκ χρονίας διὰ μόλυβδου δηλητηριάσεως. Ἐξετάσας τότε τὰ τῆς διαίτης, τῆς κατοικίας, τοῦ ἐπαγγέλματος τῆς ἀσθενοῦς δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνακαλύψῃ, πῶς ὁ μόλυθος ἀπερροφήθη εἰς τὸν ὄργανισμὸν αὐτῆς. Τέλος μετὰ ἐπισταμένην καὶ ἐπανελημμένην ἐξέτασιν εὔρε μεταξὺ τῶν τριχῶν τῆς γυναικὸς ταύτης ἔχον ἀλοιφήν μελανωπῆς χροιάς καὶ ἐρωτήσας ἔμαθεν, ὅτι ἀπὸ 5 ἡδὴ ἐτῶν ἡ ἀρρωστος ἔχρει τὰς λευκάς ἤδη τρίχας αὐτῆς διὰ κοσμητικῶν μέλανος, τοῦ ὁποίου τεμάχιον παρεδόθη πρὸς ἀνάλυσιν παρευθὺς εἰς τὸν χημικὸν Schmith, ὅστις ἀνεύρεν ἐν αὐτῷ θεικόν, ἰωδιούχον καὶ χρωμικὸν μόλυθον. Τοῦτο λοιπὸν καταφανέστατα ἦτο τὸ αἷτιον τῆς δηλητηριάσεως. Ἡ χρῆσις ἐπομένως αὐτοῦ ἀπηγορεύθη πάραυτα καὶ μετὰ τινος μῆνας, κατόπιν θεραπείας καταλλήλου, τὸ κακὸν ἴαθη ἐντελῶς». (1)

Τὸ ἐν Παρισίοις ἀνώτατον Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον βλέπον τὸν σπουδαῖον κίνδυνον τὸν ἐπαπειλοῦντα τὴν κοινωνίαν ἐκ τῶν διαφόρων αὐτῶν κοσμητικῶν ὡς ἐκ τῶν δηλητηρίων οὐσιῶν τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν σύνθεσιν αὐτῶν καὶ τῶν πωλουμένων ὑπὸ τὸ ὄνομα ὑδάτων τοιαύτης, βαμμάτων, γαλάτων (laits), κόσμων, φυ-

γαμάτων κλπ. ἐπανελημμένως ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς τε κυβερνήσεως καὶ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῆς χρήσεως τῶν κοσμητικῶν ἐν γένει.

Ἐκ τοῦ 1879 δὲ ἀρξαμένη ἐν τῷ χημικῷ ἐργαστηρίῳ τῆς πόλεως ταυτικὴ ἀνάλυσις διαφόρων κοσμητικῶν ἀπέδειξεν, οἷαν φοβερὰν κατάχρησιν ποιοῦνται οἱ μυρεψοὶ τῆς ἀνοχῆς τῶν τε κυβερνήσεων καὶ τῆς κοινωνίας.

Πρὸ δύο δὲ ἐτῶν ἐξεδόθησαν ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου αὐτοῦ καὶ τὰποτελέσματα τῶν ἀναλύσεων του, ἐξ ὧν παρατηρεῖ τις, ὅτι εἰς πάντα περίπου περιείχοντο ἰσχυρὰ δηλητήρια, ἐνῶ ἐπωλοῦντο ὑπὸ τίτλους ἀπατηλοῦς καὶ ἰδιότητος ἀλλοίας.

Ἐκ τῆς σπουδαιότητος ταύτης ἐπισήμου δημοσιεύσεως ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς εἰς ἐπιμαρτυρίαν τῶν ἀνωτέρω ρηθέντων ὑφ' ἡμῶν.

Αἱ βαφαὶ τῶν τριχῶν, ἂν καὶ πωλοῦνται ὡς σκευασίαι ἀθῶαι, ^{***} ^{**} προσερχόμεναι ἐκ τοῦ ὀποῦ ἐξωτικῶν φυτῶν, περιέχουσιν ἅπασαι ἰσχυρὰ ὀρυκτὰ δηλητήρια.

Οὕτω τὰ καλούμενα eau de Castille, eau des Roches, eau du Serpent, eau de ^{de Windsor}, de Royal-Windsor, lait antéphelitique κλπ. ἐνέχουσι πάντα οὐσίας ἐπιβλαβεῖς.

Πρὸς καταπολέμησιν τῆς φαλακρότητος αἱ ἀκροῦ τῶν κανοριδίων καὶ τοῦ κροτονίου ἐλαίου ἀναγράφονται συνήθως καὶ πωλοῦνται ὑπὸ τῶν μυρεψῶν ὑπὸ τίτλους καὶ ἀγγελίας ψευδεῖς καὶ ἀπατηλάς. Τὸ θειοῦχον ἀρσενικόν, τὸ ὀξειδιον τοῦ μόλυθου εἰσέρχονται εἰς τὴν σύνθεσιν πλείστων κόσμων ἢ ἀποψιλωτικῶν φυραμάτων (pâtes épilatoires) ὅ ἀνθρακικὸς μόλυθος, τὸ ὀξειδιον τοῦ ψευδαργύρου εἰσὶν εὔχρηστα διὰ τὰ ψιμμύθια καὶ τὰς κόνεις τὰς προωρισμένας διὰ τὸ πρόσωπον.

Τέλος παρατιθέμεθα μικρὰν περίληψιν τῆς συνθέσεως τινῶν ἐκ τούτων εἰς γινῶσιν πάντων.

Lait antéphelitique, τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται τὴν βελτίαν καὶ ἀσφαλῆ ἐξαφάνισιν καὶ θεραπείαν τῶν ἐφηλίδων, τῶν κηλίδων τῶν ἐγκύματων, τῶν ἐρυθμάτων καὶ λοιπῶν κηλίδων τοῦ προσώπου, συνίσταται ἐκ διττοχλωριούχου ὑδραργύρου (δ. λιμᾶ) καὶ ἐξ ὀξειδίου τοῦ μόλυθου.

Eau de Nînon. — Ἐνέχει καλομέλανον ἢ πρωτοχλωροῦχον ὑδραργύρον.

Eau de Fées. — Περιέχει ὀξειδιον μόλυθου, ὑποθετιούχον νάτρον καὶ ἄμμιον.

(1) Journal de Médecine de Paris, 18 Novembre, 1882.

Fau Allen.—'Ενέχει ὀξειδίου μολύβδου.

Eau Lemoine.—'Ενέχει κυρίως γλυκερίνην καὶ ἄλλα εὐδιάλυτα τοῦ μολύβδου.

Eau des Roches.—Νιτρικὸν ἄργυρον, θεικὸν χαλκὸν καὶ ἄμμωνίαν.

Eau de Castille.—'Οξικὸν μύλυθρον.

Eau Charbonnier.—Νιτρικὸν ἄργυρον, θεικὸν χαλκὸν καὶ ἄμμωνίαν.

Eau magique.—Τὴν μαγικὴν ἐνέργειάν του ὀφείλει εἰς τὸ ἐν αὐτῷ ἐνεχόμενον, εἰς μεγάλην σχετικῶς ποσότητα, ὀξειδίου μολύβδου.

Eau de lys.—Πρωτοχλωριούχον ὑδράργυρον.

Teinture Rafin pour la barbe, ὡς καὶ τὰ eau Figaro, eau du Serpent καὶ eau Denaanson, ἐνέχουσιν ἅπαντα νιτρικὸν ἄργυρον.

Extrait de Camelia.—'Ενέχει πρωτοχλωριούχον ὑδράργυρον.

Poudre de Leforest.—Περιέχει ὑδράργυρον, θειούχον ἀρσενικὸν καὶ λιθάργυρον ἢ πρωτοξείδιον μολύβδου.

(Ἀκολουθεῖ).

I. A. Φουστάνος

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

περὶ προσόντων τῶν δημοσίων λειτουργῶν.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγούμενον φύλλον)

α12. Πλὴν τῆς κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὑποχρεωτικῆς παύσεως, δὲν δύναται νὰ παυθῶσι τῆς ὑπηρεσίας οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ εἰμῆ: α) ἂν τιμωρηθῶσι τελεσιδικῶς διὰ δυο πειθαρχικῶν ποινῶν προστίμου ἀνωτέρου τῶν πεντήκοντα ὀρχμῶν ἢ προσωρινῆς παύσεως κατὰ τὸ ἀρθρον 8, διὰ πικραπτόματα πραχθέντα ἐντὸς ἔτους, καὶ, προκειμένου περὶ δημοσίου λειτουργοῦ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ὑπουργοῦ ἕως γραμματέως β'. τάξεως καὶ ἀνωτέρω, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ὑπουργοῦ ἕως τῆς ἀπολύσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβούλιου ἕως ἐγγράφου ἐκθέσει τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ β'.) β) ἂν μὴν ἀπόσχοσι τῆς ἐκπλήρωσεως τῶν καθήκοντων αὐτοβούλως γ'.) ἂν ἐνεκα νόσου καταλείψωσι ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων πλείον τῶν τριῶν μηνῶν κατ' ἑνοχρον ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου γνωμοδότησιν δύο τοῦλάχιστον ἰατρῶν δ'.) ἂν καταδειχθῶσι ἀνίκανοι ἢ ἀμελεῖς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων ἢ ἀποδείξωσιν ὅπως δῆποτε ἀναξιοπρεπῆ καὶ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν θέσιν των διαγωγῆν. Συνάγεται δὲ μία τῶν περιπτώσεων τούτων εἴτε ἐκ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ βουλεύματος, ἀσχέτως πρὸς τὴν εἰσβασιν τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, εἴτε ἐκ πειθαρχικῶν ἀποφάσεων, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἔδαφ. α', εἴτε ἐξ ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τῆς ἀμέσως προϊσταμένης ἀρχῆς καὶ ἀποφανθῆ ὑπὲρ τῆς παύσεως τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ ἐκθέσει τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ε.) νὰ καταργηθῇ ἡ θέσις, εἰς ἣν διατελοῦσιν.

α13. Ἐν τῷ Β. Διατάγματι, ἢ τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ περὶ παντός διορισμοῦ πρέπει νὰ μνημονοῦνται τὰ προσόντα τοῦ διοριζομένου. Ὡσαύτως ἐν τῷ περὶ παύσεως Διατάγματι ἢ τῇ ἀποφάσει πρέπει νὰ μνημονοῦνται ἢ νόμιμος τῆς θέσεως περίπτωσις καὶ ἡ γνωμοδότησις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἀπαιτεῖται, ἡ δὲ περὶ παύσεως ὑ-

παλλήλου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως καὶ ἀνωτέρω καὶ ἢ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐκθέσει τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ.

α14. Μετάθεσις δημοσίου λειτουργοῦ, κεκτημένου τὰ προσόντα, ἐπιτρέπεται ἂν ἡ θέσις εἶναι ὁμοίοβαθμος καὶ ὑπάγῃται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, ἐπὶ δὲ τῇ ἐγγράφῳ συγκαταθέσει του, ἂν ὑπάγῃται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἄλλου ὑπουργοῦ ἢ ἦναι κατωτέρου βαθμοῦ. Ἀπαγορεύεται μετάθεσις δημοσίου ὑπαλλήλου ἐξ ἄλλου κλάδου εἰς τὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν.

α15. Οἱ στερούμενοι τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὀριζόμενα διὰ τὴν θέσιν προσόντα, ἀλλὰ διατελέσαντες ἐν δημοσίᾳ λειτουργίᾳ δύναται νὰ διατηρηθῶσιν ἐν τῇ θέσει ἣν κατέχουσιν, ἢ νὰ διορισθῶσιν εἰς ὁμοίοβαθμον τελωνιακὴν θέσιν. Εἰς τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου τούτου δὲν ἐφαρμόζονται τὰ ἀρθρα 12, 13 καὶ 14, ἂν δὲν ὀριθμῶσιν ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν δέκα ἐτῶν, ὧν τὰ δύο μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

α16. Πᾶς διορισμὸς ἢ προβιβασιμὸς γεγόμενος ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου οὐδὲν παρέχει δικαίωμα εἰς τὸν διοριζόμενον ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ τῶν ἀποδοχῶν.

α17. Ἐκ τῶν περὶ παύσεως ἢ μεταθέσεως ὀρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου οὐδὲν δύναται νὰ πηγᾷσῃ δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ δημοσίου.

α18. Διὰ τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὄρων, γραφεὺς, ὑπουργικὸς γραμματεὺς, τμηματάρχης, νοοῦνται καὶ οἱ κατὰ τὰ κείμενα ἰσόβαθοι αὐτοῖς. Τῶν μὴ οὕτω βαθμολογουμένων θέσεων ὀρίζεται ὁ βαθμὸς ἐκ τῆς σχέσεως τοῦ δι' αὐτὴν ὀρισμένου μισθοῦ πρὸς τὴν ἐν τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ μισθὸν ἔσση ἢ μᾶλλον προσεγγίζουσαν.

α19. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται: α') οἱ λειτουργοὶ τῆς διοικητικῆς καὶ οικονομικῆς ὑπηρεσίας β') οἱ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ τῆς Δικαιοσύνης γ') ὁ λογιστής, οἱ ὑπογραμματεῖς καὶ οἱ γραφεῖς τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου δ') οἱ γραφεῖς τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς τοῦ Πανεπιστημίου βιβλιοθήκης. — Ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἔδαφρον α' δημοσίων λειτουργῶν ἐξαιροῦνται οἱ τηλεγραφικοὶ καὶ οἱ τῶν δημοσίων ἔργων. Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως ἀλλ' ὑπαγόμενοι εἰς μόναν τὰς περὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας διατάξεις: α') οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ, οἱ ἔχοντες βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ τμηματάρχου α' τάξεως β') οἱ βασιλικοὶ ἐπίτροποι ἐν γένει, οἱ λειτουργοὶ τῆς διοικητικῆς Ἀστυνομίας, οἱ ἰατροσύνηδροι καὶ οἱ λειτουργοὶ τοῦ γραφείου τοῦ ἰατροσυνηδρίου, οἱ δημόσιοι ἰατροὶ, οἱ λειτουργοὶ τοῦ μαιευτηρίου καὶ τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων, οἱ τῆς σχολῆς τῶν τεχνῶν καὶ τοῦ δαρκομείου, ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς γεωργίας, ὁ γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων, οἱ λειτουργοὶ τοῦ γεωμετρικοῦ κλάδου, τοῦ τῶν μεταλλείων καὶ ὄρυχείων, οἱ τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου καὶ σφραγιστηρίου, οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν δασῶν καὶ ὁ παρὰ τῇ ἐφορείᾳ Ἀττικῆς δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος.

α20. Καταργοῦνται αἱ περὶ διορισμοῦ καὶ προσόντων διατάξεις τῶν νόμων περὶ τελωνιακῶν ὑπαλλήλων, περὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου καὶ ἐλεγκτικοῦ Συνηδρίου. Καταργεῖται ὁ ὑπὸ στοιχ. ΧΛΔ' τῆς

29 'Ιουνίου 1877 νόμος περί πειθαρχικῆς ἐξουσίας τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

α21. Βασιλικὸν Διάταγμα, ἐκδοτέον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, κανονίσει τὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ.

Ἡ ἐν Κων/πόλει Ἑλληνοκαθολικὴ Σχολὴ

Πρὸ τινῶν ἐβδομάδων ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ «Πανόπῃ», ἐρανιζόμενοι ἐκ τῆς «Παλιγγενεσίας» τῶν Ἀθηνῶν, τὸ περὶ τῆς ἰδρύσεως νέας ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνοκαθολικῆς Σχολῆς, σκοπούσης τὴν ἐκπαιδεύειν τῶν τέκνων τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν, οἵτινες ἀνήκουσι τῷ δυτικῷ δόγματι, ἐν τῇ μητρικῇ αὐτῶν γλώσσῃ, ἥτοι τῇ Ἑλληνικῇ, συνάμα δὲ ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ φύλλῳ ἐκείνῳ τὸν περισπούδαστον λόγον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ροτέλλη, ἔμπλεον ἑλληνικωτάτων αἰσθημάτων.

Καθ' ἃς ἔχομεν ἰδίως θετικὰς πληροφορίας, τὸ ὑπὸ τοσοῦτων ἐθνικῶν αἰσθημάτων ἐμπνευσθὲν λαμπρὸν τοῦτο ἔργον προσέλαβε μορφήν ἐταιρίας, ὅπως οἱ συμπράττοντες ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποτελεσματικώτερον ἐνεργῶσιν, εἰς ἓν σύνολον ἐνωθέντες. Ἡ ἐταιρία ἐπωνομάσθη «Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνοκαθολικὴ ἐκπαιδευτικὴ Ἐταιρία ἢ Σύμπνοια», σκοπούσα τὴν ἰδρύειν Σχολῶν καὶ Παρθεναγωγείων πρὸς τὸν ἀνωτέρω ὑποδεικνυόμενον σκοπὸν. Ἡ ἀρτισυστάτος Σχολὴ πρὸ μηνὸς μόλις ἀρξάμενη τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρωτοστατήσαντος τοῦ ἔργου συμπολίτου ἡμῶν κ. Ν. Σαργολόγου, διδασκάλου τῆς Ἑλληνικῆς, βαίνει καλῶς, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν προσερχομένων παιδῶν, παρὰ τὰς δυσκολίας, αὐξάνει καθ' ἑκάστην, χάρις ταῖς προσπαθείαις τῶν ὁμογενῶν, ἀριθμεῖ δὲ σήμερον πενήκοντα παῖδας, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν θ' αὐξήθῃ σπουδαίως, προϊόντος τοῦ χρόνου.

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο καὶ λίαν ἐθνωφελὲς ἴδρυμα διακιοῦται πάσης τῆς μερίμνης παντὸς κηδομένου τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων καὶ δέον νὰ τύχῃ πάσης ὑποστηρίξεως οὐ μόνον ἐκ μέρους τῶν εὐποροῦντων ἰδιωτῶν ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Πολλὰ χιλιάδες Ἑλλήνων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀνήκοντες θρησκευτικῶς τῷ δυτικῷ δόγματι, ἀπόλλυνται καθ' ἑκάστην διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, διότι τὰ τέκνα αὐτῶν ἐκπαιδευόμενα ἐν ξένοις ἐκπαιδευτηρίοις, ἐνθα ἡ Ἑλληνικὴ ἢ οὐδαμῶς διδάσκεται ἢ κατ' ὄνομα μόνον, ἀναπτύσσονται ἐκμανθάνοντες ξένας γλώσσας, τὴν μητρικὴν αὐτῶν γλώσσαν καὶ ἱστορίαν παντάπασιν ἀγνοοῦντες, καθιστάμενοι οὕτω ξένοι πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν ἔθνος. Ἐκαστος λοιπὸν ἐννοεῖ τὴν μεγάλην σημασίαν τοῦ ἀρτισυστάτου ἔργου· διότι προώρισται τοῦτο ἵνα ἀλλάξῃ τὴν διὰ τὸ ἔθνος ὀλεθρίαν ταύτην τάσιν πολλῶν χιλιάδων μελῶν αὐτοῦ, διότι οἱ νεαροὶ οὗτοι βλαστοὶ τῶν ὁμογενῶν ἐκπαιδευόμενοι δι' Ἑλληνικῆς παιδείσεως καὶ Ἑλληνικῶν αἰσθημάτων δὲν θ' ἀποξενοῦνται πλέον ξένων ἐθνῶν τίτλους λαμβάνοντες καὶ τὴν γεννέτεραν αὐτῶν χώραν ἀπαρνούμενοι, καὶ πολλὰ ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ ἐχθροὶ ἴσως καθιστάμενοι τοῦ ἔθνους, εἰς δὲ ἐκ γενετῆς ἢ καταγωγῆς ἀνήκουσιν,

ἀλλὰ θὰ καταστῶσι γνήσιοι Ἕλληνες, φίλοι καὶ συνεργάται εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Διὰ τῶν ὀλίγων τούτων προτιθέμεθα ἵνα ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἐθνικοῦ ζητήματος, διότι πρόκειται περὶ τῆς ἐθνικῆς σωτηρίας πολλῶν χιλιάδων Ἑλλήνων, ἣν ἀνέλθομεν νὰ ἐπιχειρήσωσιν αἱ χεῖρες πέντε ἢ ἕξ ἀτόμων, αἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην ἀρωγῆς ἵνα μὴ αἱ δυνάμεις αὐτῶν ἐκλείπωσιν ἀπέναντι τοσοῦτον σπουδαίας ἐπιχειρήσεως. Σκεφθῆτω ὀρίμως ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὅτι καθῆκον ἔχει ἱερὸν ἵνα λάβῃ σπουδαίαν καὶ σύντονον περὶ τοῦ ἔργου τούτου μέριμναν, προσερχομένη αὐτῷ ἀρωγὸς δι' ἐπαρκοῦς χρηματικῆς βοήθειας, διότι τοῦτο ἀμελοῦσα καὶ ἀφείσα ἵνα παρέλθῃ ἡ περίστασις, ὁ Ἑλληνισμὸς δύναται νὰ ψέξῃ αὐτὴν ὅτι ἐγένετο κακὸς πρῶτος ἐν τῇ τρικυμίᾳ καὶ οὐκ ἔγνω νὰ ἐνεργήσῃ δεόντως ὅπως σώσῃ τὴν ἐθνικὴν ζωὴν πολλῶν χιλιάδων μελῶν τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὑλικὸς ἀρωγὸς προσερχομένη εἰς τὸ ἄρτι συστάν τοῦτο Ἑλληνικὸν ἴδρυμα, οὐ μόνον θέλει γίνοιαι αἴτιος τοῦ ἀνωτέρω ἐθνωφελούς ἀποτελέσματος, ἀλλὰ καὶ τὰς πολλὰς χιλιάδας Ἑλλήνων, οἵτινες προσβέβουον τὸ δυτικὸν δόγμα ἐντὸς τε καὶ ἐκτὸς τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, θέλει ἱκανοποιήσῃ, καὶ ἀπέναντι τοῦ ἕξω κόσμου θέλει καταδείξει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὡς ἐμποροῦμενον ὑπὸ τῶν ἰδεῶν τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀνεξίτητης, ἐξ ἴσου κηδόμενον περὶ πάντων αὐτοῦ τῶν μελῶν καὶ οὕτω κερδίζει ἐν τῇ ὑπολήψει τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν τῆς δύσεως, ἅτινα τὸ καθολικὸν δόγμα προσβέβουσι, καὶ ἅτινα γενναίως προσῆλθον πλεονακίαι εἰς ἀρωγὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ· δεικνύουσα αὐτοῖς ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀξίον ἐστὶ ἵνα διαδραματίσῃ σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, διότι γινώσκει νὰ μεριμνᾷ καὶ κηδῆται περὶ πάντων αὐτοῦ τῶν μελῶν, εἰς οἰονδήποτε ἂν ἀνήκωσι θρησκευμα.

Χάριν λοιπὸν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος προσδοκῶμεν ὅσον τάχον ἵνα εὐρεθῶμεν εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν τοῦ νὰ ἐπαινέσωμεν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς κατιδοῦσαν τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους καὶ ἐκτελέσασαν τὸ πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν ἱερὸν αὐτῆς καθῆκον.
Μ. Φ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Πνεῦμα οἰκονομολογικὸν ἐπικρατεῖ ἐν τῇ ἐπεξεργασίᾳ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ δήμου ἡμῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην ὑποστηρίζει ἡ πλειοψηφία τοῦ δημ. συμβουλίου. Δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ψέξωμεν τὴν ταύτην ἀρχὴν ἐὰν ἐπειθόμεθα ὅτι ἀπέρρεεν ἐκ τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον διαρρυθμίσεως τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου, καὶ ἐὰν δὲν ἐμάνθανομεν ὅτι δὲν εἶνε καὶ αὕτη ἀπηλλαγμένη προσωπιότητος, διακρίνουσα τοὺς δημοτικούς ὑπαλλήλους εἰς εὐνοομένους καὶ μὴ εὐνοομένους ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας, ἥτις οὕτε εἰς τὴν ἱεραρχίαν τῶν προσώπων ἀφορᾷ οὕτε εἰς τὴν κλίαν ἐκάστου αὐτῶν ἀποβλέπει. Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν, ὅτι προκειμένου περὶ οἰκονομικῶν ὡς πρὸς τὰς μισθοδοσίας τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ὅφειλε νὰ μὴ ἐκτιθῆται ἡ πλειοψηφία φατριαῖσα ὑπὲρ προσώπων πρὸς δὲ εὐμενῶς διατίθεται, καὶ

ένδεικνυται, ἀλλὰ νὰ θέσῃ ὡς γενικὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ 10, 20 ἢ 30 τοῖς 0/0 ἐλάττωσιν τῆς ἀντιμισθίας ἄλων τῶν ὑπαλλήλων, ἄνευ διακρίσεως προσώπων, ὅπως ἔπραττον καὶ οἱ προ αὐτῶν δημοτικοὶ σύμβουλοι, διὰ νὰ μὴ γεννῶνται παράπονα, ὑπόνοιαι καὶ τόσα ἄλλα ἐπιβλαβῆ κατὰ ἀθῶων ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ οἱ τὴν ἀρχὴν τῆς καταπλουτίσεως τοῦ Δήμου πρεσβεύοντες ἐκ τῆς περικοπῆς τῆς ἀντιμισθίας τῶν ὑπαλλήλων, ἃς ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ τοιαῦται οἰκονομίαι ἐβλάψαν πάντοτε, οὐδέποτε δὲ ὠφέλησαν τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου· διότι ὅταν ὁ ὑπάλληλος δὲν ἐπαρκῆ εἰς τὰς ἰδίας ἀνάγκας ἐκ τοῦ μισθοῦ του, εἴτε ἀνώτατος εἴτε κατώτατος εἶνε οὗτος, καὶ περὶ τὸ καθῆκον θὰ καταστή ῥάθυμος, καὶ εἰς καταχρήσεις ἄλων θὰ ἐμπέσῃ καὶ τὸν Δήμον θὰ ζημιώσῃ. Ἐπεθυμοῦμεν οἱ ἐμπορούμενοι ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης νὰ ἐξετάσωσι τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα διὰ νὰ τοῖς εἴπῃ πόσα ἐζημιώθη ὁ Δήμος μόνον παρὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ, ὅσοι μὴ δυνάμενοι νὰ ζῶσιν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐνοσφισζόντων τὰ δημοτικὰ χρήματα, καὶ θὰ μάθωσιν ὅτι τὰ νεοσφισμένα ὑπερέβησαν ἕως τὴν τῆς 150,000 δραχμῶν. Ἄς κρίνωσι δὲ ἐκ τούτων ἂν ἦνε οἰκονομία ἢ περικοπὴ τοῦ μισθοῦ τοῦ εἰσπράκτορος τοῦ λογιστοῦ, ἢ παντὸς δυνάμενου νὰ ἐρχῆται εἰς συναλλαγὰς ἀθεμίτους μετὰ τῶν πολιτῶν, τῶν ἐργολᾶδων τοῦ φωτισμοῦ, τοῦ καθαρισμοῦ καὶ τῶν δημοτικῶν ἔργων, καὶ κερδαίνῃ οὕτω πολλαπλάσια τῶν ὅσων τῷ ἀπεστέρησεν ἢ μικρολογία τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων. Ὅστις θέλει νὰ ἔχῃ τιμίους ὑπαλλήλους πρέπει νὰ προνοῇ νὰ χορταίνωνται οὗτοι καὶ νὰ μὴ πεινώσιν, ὅστις δὲ νομίζει ὅτι ἐκ τῆς περικοπῆς τοῦ μισθοῦ αὐτῶν θὰ ὠφελησῇ τὸν Δήμον ἢ τὸ ἴδιον ταμεῖον, πρέπει νὰ ἦνε βέβαιος ὅτι θὰ ζημιωθῇ πολλαπλάσια. Οὕτω τοῦλάχιστον πράττει ὁ ποιμὴν, ἀφειδῶς τρέφων τοὺς κύνες, ἢ νὰ μὴ ἀναγκάσῃ αὐτοὺς νὰ συμμαχήσωσι τοῖς ἐχθροῖς τοῦ ποιμνίου του λύκοις.

— Ἡ αἰωνία ἀταξία ἢ ἐπικρατούσα ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν κατὰ τε τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἐν καιρῷ σκότους ἢ τριμυρίας συχνὰ ὑπέπιπτον εἰς τὸν λιμένα καὶ ζημίας τὰ καταπλέοντα σκάφη συγκρούμενα πρὸς τὰ ἀτάκτως ἐλλιμενισμένα, ἐξέλιπεν ἡδὴ καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἦλθεν ὡς λιμενάρχης ὁ κ. Τσαμαδός. Ἀνὴρ εἰς μόνον τὸ ἴδιον καθῆκε ὑπαλλήλων καὶ περὶ τοῦ συμφέροντος τῶν ναυτιλομένων προνοῶν, κατώρθωσε διὰ τῆς ἐπιμονῆς του νὰ ἐπιβάλλῃ τοιαύτην ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν τάξιν, ὥστε πάντοτε μὲν οὗτος νὰ ἦνε ἀνοικτός τοῖς καταπλέουσιν, οὐδεὶς δὲ κίνδυνος συρράξεως νὰ ἀπειλῇ τὰ σκάφη. Ὁμολογουμένως εἰς τοῦτο συντελεῖ πολὺ ὁ καθαρισμὸς καὶ ἡ ἐκθάθυνσις τοῦ λιμένος διὰ τῆς βυθοκόρου, ἀλλὰ τὸ ἐκ τούτου ὄφελος δὲν ἐμελλε νὰ γείνη ποτὲ καταφανές ἐν ἑαστον ἰστιοφόρον ἢ ἀτμόπλοιον ἄμια τῷ κατάπλω αὐτοῦ ἐκωλύετο νὰ εἰσπλεύσῃ ἐν τῷ μυχῷ τοῦ λιμένος καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν ὠρισμένην δι' αὐτὸ παρὰ τοῦ λιμεναρχείου θέσιν. Ἐν καιρῷ μάλιστα χειμῶνος καὶ τὰ ἐμπορεύματα ἀπαλῶς, ἀκινδύνως καὶ ταχέως ἐκφορτοῦνται, καὶ οἱ ἐπιβάται δὲν παλαιφροῦνται μακρὰ διανύοντες διαστήματα ὅπου ἐπιβλαβῶσιν ἢ ἀποβιβάσθωσιν ἐκ τῶν ἀτμοπλοίων. Δι' ὅλα ταῦτα ὀφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας τοῦ τόπου εἰς τὸν κ. Λιμενάρχην.

— Παράπονα ἀπευθύνονται ἡμῖν παρὰ τῆς ἐν Ἀθῆναις διευθύνσεως τοῦ ἀ' Βρμῶν τοῦ ἐπιτελείου δὲν λαμβάνει τὸ καθ' ἑκάστην Τρίτην πεμπόμενον φύλλον τῆς «Πανό-

πης». Ἐπειδὴ ἡ διεύθυνσις τοῦ παρ' ἡμῖν ταχυδρομείου διαβεβαίωσεν ἡμᾶς ὅτι τὸ φύλλον ἀποστέλλεται εἰς Ἀθήνας, φαίνεται ὅτι κατακρατεῖται ἐν τῇ κεντρικῇ διεύθυνσει. Ἐγράψαμεν τὰ ἀνωτέρω προκαλοῦντες ἐπὶ τούτου τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τῆς ἐν Ἀθῆναις γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων.

— Ὁ λιμενάρχης Σύρου κ. Ν. Τσαμαδός δὲν ἐορτάζει τὴν προσεχῆ Τρίτην, ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Κύριε συντάκτα τῆς «Πανόπης»

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσητε τὴν κάτωθι διατριβὴν ἄνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως.

Ἀθῆναι, τῆ 27 Νοεμβρίου 1883.

Ὅπως ὑμέτερος

Κ. ΑΠΕΡΓΗΣ.

«Ἀπαξ ἔτι ὁ **Καλλιτεχνικὸς Σύλλογος** κατέρχεται μέχρι τοῦ Ἰωάννου Δούκα, ὅστις τολμᾷ νὰ ὑπογράφηται ὡς ταμίας τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Συλλόγου, ἀφοῦ ταμίας εἶνε ὁ κ. Ἐρνέστος Τσίλλερ. Ἀπαξ ἔτι, πλὴν διὰ τελευταίαν φορὰν, ἀπαντᾷ ὁ σύλλογος εἰς τὸν παραλογιζόμενον Ἰωάννην Δούκαν, ὅστις νομίζει ἑαυτὸν ταμίαν τοῦ συλλόγου, ἀφοῦ διὰ τοῦ πρακτικοῦ τῆς 17 Ἰουνίου διεγράφη τοῦ καταλόγου ὡς καταχραστής καὶ ὑβριστής. Δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ διὰ τὴν διὰ ῥήξεως τῆς θύρας διαρπαγὴν τῆς περιουσίας τοῦ συλλόγου κατηγγέλη ἀρμοδίως, ἢ δ' ἀνάκρισις τακτικῶς προβαίνουσα θ' ἀποδείξῃ τίς ὁ Ἰωάννης Δούκας. Ὁψόμεθα μετ' οὐ πολὺ.

(Τ. Σ.)

(Ἐκ τοῦ γραφείου).»

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (4 τρέχ.) μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, τελεῖται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐτήσιον Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰοιδίμου συνδρομητοῦ τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ

ΠΑΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ Α. ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ

Τοῦτο ἀγγέλλοντες τοῖς συγγενέσι, φίλοις τε καὶ συμπολίταις τοῦ αἰμνήστου ἀνδρὸς, παρακαλοῦμεν αὐτοὺς ὅπως εὐαρεστούμενοι πρόσέλθωσιν εἰς τὸν ῥηθέντα Ναὸν καὶ ἐνώσωσι τὰς πρὸς τὸν ὕψιστον ἱεσσίας αὐτῶν μετὰ τῶν δεήσεων τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῆ 2 Δεκεμβρίου 1883.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

Γεράσιμος Γ. Κουντούρης ἱερεὺς
(Τ. Σ.) Φραγγούλης Λεβεντέλης
Νικόλαος Μαιμίδης
Πέτρος Βάκας.